

Din cuptor la palat

Textul de memorat: „*Iată, Dumnezeul nostru, căruia Îi slujim, poate să ne scoată din cuptorul aprins și ne va scoate din mâna ta, împărate.*” (Daniel 3:17)

Duminică, Duminică, 19 ianuarie – Chipul de aur

1. **Daniel 3:1-7;** 1. Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șazeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.
2. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.
3. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toate căpeteniile ținuturilor s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar.
4. Iar un crainic a strigat cu glas tare: "Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile!
5. În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.
6. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins." -
7. De aceea, în clipa când au auzit toate popoarele sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei și a tot felul de instrumente de muzică, toate popoarele, neamurile, oamenii de toate limbile s-au aruncat cu fața la pământ și s-au închinat chipului de aur pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.

Luni, 20 ianuarie – Chemarea la închinare

2. **Daniel 3:8-15;** 8. Cu prilejul acesta, și în aceeași vreme, câțiva haldei s-au apropiat și au pârât pe iudei.
9. Ei au luat cuvântul și au zis împăratului Nebucadnețar: "Să trăiești veșnic, împărate!
10. Ai dat o poruncă după care toți cei ce vor auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică vor trebui să se arunce cu fața la pământ și să se închine chipului de aur;
11. și după care oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat în mijlocul unui cuptor aprins.
12. Dar sunt niște iudei, cărora le-ai dat în grijă treburile ținutului Babilonului, și anume Șadrac, Meșac și Abed-Nego, oameni care nu țin seama deloc de tine, împărate. Ei nu slujesc dumnezeilor tăi și nu se închină chipului de aur pe care l-ai înălțat tu!"
13. Atunci Nebucadnețar, mâniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului.
14. Nebucadnețar a luat cuvântul și le-a zis: "Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat?"
15. Acum fiți gata, și în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați îndată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este Dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?"

Apocalipsa 13:11-18; 11. Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.

12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în fața oamenilor.

14. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.

15. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.

16. Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

17. și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei.

18. Aici e înțelepciunea. Cine are pricepere să socotească numărul fiarei. Căci este un număr de om. Și numărul ei este șase sute șaiszeci și șase.

Marti, 21 ianuarie – Încercarea de foc

3. Exodul 20:3-6; 3. Să nu ai alți dumnezei afară de Mine.

4. Să nu-ți faci chip cioplit, nici vreo înfățișare a lucrurilor care sunt sus în ceruri, sau jos pe pământ, sau în apele mai de jos decât pământul.

5. Să nu te închini înaintea lor și să nu le slujești; căci Eu, Domnul Dumnezeuul tău, sunt un Dumnezeu gelos, care pedepsește nelegiuirea părinților în copii, până la al treilea și la al patrulea neam al celor ce Mă urăsc,

6. și Mă îndur până la al miilea neam de cei ce Mă iubesc și păzesc poruncile Mele.

Deuteronomul 6:4; Ascultă, Israele! Domnul Dumnezeuul nostru este singurul Domn.

Miercuri, 22 ianuarie – Al patrulea bărbat

4. Daniel 3:19-27; 19. La auzul acestor cuvinte, Nebucadnețar s-a umplut de mânie și și-a schimbat fața, întorcându-și privirile împotriva lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. A luat din nou cuvântul și a poruncit să încălzească de șapte ori mai mult cuptorul de cum se cădea să-l încălzească.

20. Apoi a poruncit unora din cei mai voinici ostași din oștirea lui să lege pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego și să-i arunce în cuptorul aprins.

21. Oamenii aceștia au fost legați cu izmenele, cămășile, mantalele și celelalte haine ale lor și aruncați în mijlocul cuptorului aprins.

22. Fiindcă porunca împăratului era aspră, și cuptorul era neobișnuit de încălzit, flacăra a ucis pe toți oamenii care aruncaseră în el pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego.

23. Dar acești trei oameni, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, au căzut legați în mijlocul cuptorului aprins.

24. Atunci împăratul Nebucadnețar s-a înspăimântat și s-a sculat repede. A luat cuvântul și a zis sfetnicilor săi: "N-am aruncat noi în mijlocul focului trei oameni legați?" Ei au răspuns împăratului: "Negreșit, împărate!"

25. El a luat iarăși cuvântul și a zis: "Ei bine, eu văd patru oameni umblând slobozi în mijlocul focului și nevătămați; și chipul celui de al patrulea seamănă cu al unui fiu de dumnezei!"

26. Apoi Nebucadnețar s-a apropiat de gura cuptorului aprins și, luând cuvântul, a zis: "Șadrac, Meșac și Abed-Nego, slujitorii Dumnezeului celui Preaînalt, ieșiți afară și veniți încoace!" Și Șadrac, Meșac și Abed-Nego au ieșit din mijlocul focului.

27. Dregătorii, îngrijitorii, cârmuitorii și sfetnicii împăratului s-au strâns și au văzut că focul n-avusese nicio putere asupra trupului acestor oameni, că nici perii capului lor nu se pârliseră, hainele le rămăseseră neschimbate și nici măcar miros de foc nu se prinsese de ei.

1 Corinteni 15:12-26; 12. Iar dacă se propovăduiește că Hristos a înviat din morți, cum zic unii dintre voi că nu este o înviere a morților?

13. Dacă nu este o înviere a morților, nici Hristos n-a înviat.

14. Și, dacă n-a înviat Hristos, atunci propovăduirea noastră este zadarnică, și zadarnică este și credința voastră.
15. Ba încă noi suntem descoperiți și ca martori mincinoși ai lui Dumnezeu; fiindcă am mărturisit despre Dumnezeu că El a înviat pe Hristos, când nu L-a înviat, dacă este adevărat că morții nu învie.
16. Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat.
17. Și, dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre,
18. și prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți.
19. Dacă numai pentru viața aceasta ne-am pus nădejdea în Hristos, atunci suntem cei mai nenorociți dintre toți oamenii!
20. Dar acum, Hristos a înviat din morți, pârga celor adormiți.
21. Căci dacă moartea a venit prin om, tot prin om a venit și învierea morților.
22. Și, după cum toți mor în Adam, tot așa, toți vor învia în Hristos;
23. dar fiecare la rândul cetei lui. Hristos este cel dintâi rod; apoi, la venirea Lui, cei ce sunt ai lui Hristos.
24. În urmă, va veni sfârșitul, când El va da Împărăția în mâinile lui Dumnezeu Tatăl, după ce va fi nimicit orice domnie, orice stăpânire și orice putere.
25. Căci trebuie ca El să împărățească până va pune pe toți vrăjmașii sub picioarele Sale.
26. Vrăjmașul cel din urmă, care va fi nimicit, va fi moartea.

Joi, 23 ianuarie – Secretul din spatele credinței

5. **Evrei 11;** 1. Și credința este o încredere neclintită în lucrurile nădăjduite, o puternică încredințare despre lucrurile care nu se văd.
2. Pentru că, prin aceasta, cei din vechime au căpătat o bună mărturie.
3. Prin credință pricepem că lumea a fost făcută prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa că tot ce se vede n-a fost făcut din lucruri care se văd.
4. Prin credință a adus Abel lui Dumnezeu o jertfă mai bună decât Cain. Prin ea a căpătat el mărturia că este neprihănit, căci Dumnezeu a primit darurile lui. Și prin ea vorbește el încă, măcar că este mort.
5. Prin credință a fost mutat Enoh de pe pământ, ca să nu vadă moartea. Și n-a mai fost găsit, pentru că Dumnezeu îl mutase. Căci înainte de mutarea lui, primise mărturia că este plăcut lui Dumnezeu.
6. Și, fără credință, este cu neputință să fim plăcuți Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El este și că răsplătește pe cei ce-L caută.
7. Prin credință Noe, când a fost înștiințat de Dumnezeu despre lucruri care încă nu se vedeau, și, plin de o teamă sfântă, a făcut un chivot ca să-și scape casa; prin ea, el a osândit lumea și a ajuns moștenitor al neprihănirii care se capătă prin credință.
8. Prin credință Avraam, când a fost chemat să plece într-un loc pe care avea să-l ia ca moștenire, a ascultat și a plecat fără să știe unde se duce.
9. Prin credință a venit și s-a așezat el în țara făgăduinței, ca într-o țară care nu era a lui, și a locuit în corturi, ca și Isaac și Iacov, care erau împreună-moștenitori cu el ai aceleiași făgăduințe.
10. Căci el aștepta cetatea care are temelii tari, al cărei meșter și ziditor este Dumnezeu.
11. Prin credință și Sara, cu toată vârsta ei trecută, a primit putere să zămislească, fiindcă a crezut în credincioșia Celui ce-i făgăduise.
12. De aceea, dintr-un singur om, și încă un om aproape mort, s-a născut o sămânță în mare număr, ca stelele cerului, ca nisipul de pe malul mării, care nu se poate număra.
13. În credință au murit toți aceștia, fără să fi căpătat lucrurile făgăduite; ci doar le-au văzut și le-au urat de bine de departe, mărturisind că sunt străini și călători pe pământ.
14. Cei ce vorbesc în felul acesta arată deslușit că sunt în căutarea unei patrii.
15. Dacă ar fi avut în vedere pe aceea din care ieșiseră, negreșit că ar fi avut vreme să se întoarcă în ea.
16. Dar doreau o patrie mai bună, adică o patrie cerească. De aceea lui Dumnezeu nu-I este rușine să Se numească Dumnezeul lor, căci le-a pregătit o cetate.
17. Prin credință a adus Avraam jertfă pe Isaac, când a fost pus la încercare: el, care primise făgăduințele cu bucurie, a adus jertfă pe singurul lui fiu!
18. El căruia i se spusese: "În Isaac vei avea o sămânță care-ți va purta numele!"
19. Căci se gândea că Dumnezeu poate să învie chiar și din morți; și, drept vorbind, ca înviat din morți l-a primit înapoi.

20. Prin credință a dat Isaac lui Iacov și Esau o binecuvântare care avea în vedere lucrurile viitoare.
21. Prin credință Iacov, când a murit, a binecuvântat pe fiecare din fiii lui Iosif și "s-a închinat, rezemat pe vârful toiagului său."
22. Prin credință a pomenit Iosif, când i s-a apropiat sfârșitul, de ieșirea fiilor lui Israel din Egipt și a dat porunci cu privire la oasele sale.
23. Prin credință a fost ascuns Moise trei luni de părinții lui când s-a născut: pentru că vedeau că era frumos copilul și nu s-au lăsat înspăimântați de porunca împăratului.
24. Prin credință Moise, când s-a făcut mare, n-a vrut să fie numit fiul fiicei lui faraon,
25. ci a vrut mai bine să sufere împreună cu poporul lui Dumnezeu decât să se bucure de plăcerile de o clipă ale păcatului.
26. El socotea ocară lui Hristos ca o mai mare bogăție decât comorile Egiptului, pentru că avea ochii pironiți spre răsplătire.
27. Prin credință a părăsit el Egiptul, fără să se teamă de mânia împăratului; pentru că a rămas neclintit, ca și cum ar fi văzut pe Cel ce este nevăzut.
28. Prin credință a prăznuit el Paștile și a făcut stropirea sângelui, pentru ca nimicitorul celor întâi născuți să nu se atingă de ei.
29. Prin credință au trecut ei Marea Roșie ca pe uscat, pe când egiptenii, care au încercat s-o treacă, au fost înghițiți.
30. Prin credință au căzut zidurile Ierihonului, după ce au fost ocolite șapte zile.
31. Prin credință n-a pierit curva Rahav împreună cu cei răzvrățiți, pentru că găzduise iscoadele cu bunăvoință.
32. Și ce voi mai zice? Căci nu mi-ar ajunge vremea, dacă aș vrea să vorbesc de Ghedeon, de Barac, de Samson, de Ieftaie, de David, de Samuel și de proroci!
33. Prin credință au cucerit ei împărății, au făcut dreptate, au căpătat făgăduințe, au astupat gurile leilor,
34. au stins puterea focului, au scăpat de ascuțișul sabiei, s-au vindecat de boli, au fost viteji în războaie, au pus pe fugă oștirile vrăjmașe.
35. Femeile și-au primit înapoi pe morții lor înviați; unii, ca să dobândească o înviere mai bună, n-au vrut să primească izbăvirea care li se dădea, și au fost chinuiți.
36. Alții au suferit batjocuri, bătăi, lanțuri și închisoare;
37. au fost uciși cu pietre, tăiați în două cu ferăstrăul, chinuiți; au murit uciși de sabie, au pribegit îmbrăcați cu cojoace și în piei de capre, lipsiți de toate, prizonieri, munciți -
38. ei, de care lumea nu era vrednică - au rătăcit prin pustii, prin munți, prin peșteri și prin crăpăturile pământului.
39. Toți aceștia, măcar că au fost lăudați pentru credința lor, totuși n-au primit ce le fusese făgăduit;
40. pentru că Dumnezeu avea în vedere ceva mai bun pentru noi, ca să n-ajungă ei la desăvârșire fără noi.